मेध्यः काण्वः।इन्द्रः। प्रगाथः (विषमा बृहती समा सतोबृहती)।

उपमं त्वां मुघोनां ज्येष्ठं च वृष्भाणाम्।

पूर्भित्तमं मघवन्निन्द्र गोविद्मीशानं राय ईमहे॥ ८.०५३.०१

वृषभाणाम्- वर्षकाणाम् । ज्येष्ठम्- पूर्व्यम् । मघोनाम्- सम्पद्वताम् । उपमम्- उपमानम् । त्वा-त्वाम् । पूर्भित्तमम्- अतिशयेन बन्धनाशकम् । मघवन्- सम्पद्वन् । इन्द्र- परमेश्वर । गोविदम्-चिद्रिश्मज्ञम् । ईशानम्- ईश्वरम् । रायः- सम्पदः । ईमहे- याचामहे ॥१॥

य आयुं कुत्समितिथिग्वमर्दयो वावृधानो दिवेदिवे।

तं त्वा वयं हर्यश्वं शतकेतुं वाज्यन्तौ हवामहे॥ ८.०५३.०२

यः। आयुम्- मनुष्यम्। कुत्सम्- कर्मशीलम्। अतिथिग्वम्- अतिथिपूजकम्। दिवेदिवे-प्रतिदिनम्। वावृधानः- वर्धमानः। अर्दयः- तपसा अतापयः। तम्। त्वा- त्वाम्। वयम्। हर्यश्वम्-प्राणाश्वसम्पन्नम्। शतकतुम्- अनन्तप्रज्ञम्। वाजयन्तः- बलकामाः। हवामहे- आह्वयामः॥२॥

आ नो विश्वेषां रसं मध्वेः सिञ्चन्त्वद्रेयः।

ये परावित सुन्विरे जनेष्वा ये अर्वावतीन्दवः॥ ८.०५३.०३

अद्रयः- स्थैर्यप्रतीका ग्रावाणः। विश्वेषाम्- सर्वेषाम्। नः- अस्माकम्। मध्वो रसम्। आ सिञ्चन्तु। ये। इन्दवः- रसाः। परावति- दूरे। अर्वावति- अन्तिके। जनेषु- विश्वु। आ सुन्विरे-निष्पन्नाः। ते मादयन्तु॥३॥

विश्<u>वा</u> द्वेषांसि जिह चाव चा कृष्टि विश्वे सन्वन्त्वा वस्री। शीष्टेषु चित्ते मदिरासौ अंशवो यत्रा सोर्मस्य तृम्पसि॥ ८.०५३.०४ विश्वा- सर्वाणि । द्वेषांसि- द्वेषभावनानि । जिह- नाशय । च । अव- रक्ष । च । कृधि- कुरु । विश्वे-सर्वे देवाः । वसु- सम्पदम् । सन्वन्तु- यच्छन्तु । यत्र । सोमस्य- रसेन । तृम्पसि- तृप्यसि । तेषु । श्रीष्टेषु- शिष्टेषु । ये । अंशवः- रसाः । ते । मिद्रासः- तोषका भवन्तु ॥४ ॥

इन्द्र नेदीय एदिहि मितमेधाभिरूतिभिः।

आ शंतम शंतमाभिरभिष्टिभिरा स्वीपे स्वापिभिः॥ ८.०५३.०५

मितमेधाभिः- अस्मद्भिमुखमेधायुक्ताभिः। ऊतिभिः- रक्षाभिः। नेदीय- अन्तिकतम। इन्द्र। एदिहि- आगच्छ। शन्तमाभिः- शान्तिकरिणीभिः। अभिष्टिभिः- सदेषणाभिः। स्वापिभिः- सुखेन प्राप्याभिः। शन्तम- अतिशयेन शान्तिकर। स्वापे- सुखेन प्राप्य। आ - आगच्छ॥५॥

आजितुरं सत्पंतिं विश्वचेषीणं कृधि प्रजास्वाभेगम्।

प्र सू तिरा शचीभिर्ये ते उक्थिनः कर्तुं पुनत आनुषक्॥ ८.०५३.०६

आजितुरम्- युद्धेषु त्वरमाणम् । सत्पितम्- सतां पालकम् । विश्वचर्षणिम्- सर्वद्रष्टारम् । प्रजासु-विश्व । आभगम्- आभिमुख्येन भजनीयम् । कृधि- कुरु । शचीभिः- प्रज्ञाभिः । ये । उक्थिनः-मन्त्रविदः । क्रतुम्- प्रज्ञाम् । आनुषक्- आनुपूर्व्यम् । पुनते- पावयन्ति । ते- तान् । सु- सुष्ठु । प्र-प्रकर्षेण । तिर- वर्धय ॥६॥

यस्ते साधिष्ठोऽवंसे ते स्याम भरेषु ते।

व्यं होत्राभिरुत देवहूतिभिः सस्वांसो मनामहे॥ ८.०५३.०७

यः- ये। ते- तव। अवसे- तृष्ट्ये। साधिष्ठः- अतिशयेन साधकाः। ते। ते- तव। भरेषु- निविहेषु। स्याम- भवेम। वयम्। होत्राभिः- वाग्भिः। उत- अपि च। देवहृतिभिः- देवाह्वानेः। ससवांसः- हव्यादियुक्ताः। मनामहे- त्वां मननं कुर्मः॥७॥

अहं हि ते हरिवो ब्रह्म वाजयुराजिं यामि सदोतिभिः। त्वामिदेव तममे समेश्वयुर्गव्युरग्रे मथीनाम्॥ ८.०५३.०८ हरिवः- विज्ञन्। ते- तव। ब्रह्म- मन्त्रं धारयन्। अहम्। हि- खलु। सदा- सततम्। ऊतिभिः-रक्षाभिः। आजिम्- युद्धम्। यामि- गच्छामि। तम् त्वामेव। अमे- बले। अश्वयुः- तुरगकामः प्राणकामः। गव्युः- धेनुकामश्चिद्रिश्मकामः। मथीनाम्- मथनकारिणाम्। अग्रे। सम्- सङ्गतो भवामि॥८॥